

Man gif derefter til den under Nr. 1 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Danmarks Tiltrædelse af en international Overenskomst om Godsbeholdning paa Jærnbannerne.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1666-74; Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 961 ff.)

Foruden det i Udvalgets Betænkning stillede Endringsforslag var der ikke fremkommet noget saadant.

Lovforslagets eneste Paragraf med det dertil stillede Endringsforslag sættes under Forhandling.

Ordføreren (Bajer): Det er kun to Dage siden, at det høje Ting stod over for Spørgsmaalet om Danmarks Tiltrædelse af en anden Berner-Konvention. Den Gang vare Meningerne stærkt delte, og Tingets Flertal, og et ikke meget stort Flertal, mente, at der var indenlandske Interesser, som bleve i den Grad tilfredssette, at man ikke mente at kunne tiltræde denne Konvention. Jeg glæder mig over her at staa som Ordfører for et Udvalg, som er enigt om, at i dette Tilfælde bør Danmark slutte sig til denne Berner-Konvention, som gaar ud paa at tilvejebringe et Jællingsskab, kan jeg gerne sige, Transportjællingsskab, med Hensyn til Jærnbannerne. Det er muligt, at denne Sag kunde være gaaet gennem Tinget uden Udvalg. Naar jeg ikke desto mindre selv, da Sagen var til første Behandling den 11te Januar, foreslog Udvalgs Medsættelse, var det af den Grund, at jeg ansaa Sagen for at være saa stor og vigtig, at den burde prøves i et Udvalg, om ikke for andet, saa for muligvis at vække noget mere Interesse derfor. Thi det var mig bekendt — man behøver blot at se sig om i denne Sal for at faa det at vide — at Interessen for Djeblikket ikke er meget stor for denne Sag. — Dette, at Danmark slutter sig til denne Konvention af 14de Oktober 1890, er et nyt Skridt, et tredje Skridt paa den Vej, som allerede er betraadt tidligere. Der findes tre store Verdenskonventioner, som angaa de materielle Interesser, og to, som have Hensyn til de aandelige. Den Konvention, vi havde for sidste Gang, for to Dage siden, var en af de aandelige; det var nemlig Lovforslaget om Forfatter- og Kunstnerret. Foruden denne Konvention er der jo en

anden, om den industrielle Ejendomsret, som mærkvaerdig nok ogsaa om ikke lang Tid vil komme for her i Tinget. Derom ere Meningerne jo noget delte; men med Hensyn til Samfærdselsmidlerne, Postvæsen, Telegrafvæsen og Jærnbanevæsen er der ingen Uenighed, i alt Fald har man ikke mærket det endnu. Det er ganske mærkvaerdigt at se, at den største af disse Foreninger, nemlig Verdenspostforeningen, som nu er en Snes Aar gammel, omfattede, da den blev sluttet, kun 350 Mill. Mennesker o: et Landomraade med saa mange Indbyggere; men for Djeblikket er Folketallet inden for dette Omraade steget til mellem 975 og 1000 Mill. Mennesker. — Den Forening, som det nu gælder for os at slutte os til, begynder med 270 Mill., men den er ganske vist af en saadan Væksel, at den paa ingen Maade tør ventes at ville stige i samme Forhold. Den omfatter jo for Djeblikket kun de mellemeuropæiske Stater, den søger Udvidelse ved at knytte sig til Staterne i Europas Inderkanter, og den har jo allerede bredet sig lidt ind i Asien. Men det vilde jo være en alt for dristig Fantasi at tænke sig, at den skulde udvide sig ogsaa til den ny Verden; det vilde forudsætte, at man fik Jærnbaner til begge Sider af Beringsstrædet og en Dampfærge over Beringsstrædet; saa overordentlig dristig en Fantasi tør jeg i alt Fald ikke have. Men derimod er det ganske vist kun et Fremtidsspørgsmaal, naar de europæiske Jærnbaner gennem de asiatisk-russiske Jærnbaner ville komme i Forbindelse med de indiske, saaledes at man kan køre paa Jærnbane herfra til Kalkutta, hvorimod jeg meget tvivler om, at man nogen Sinde vil kunne køre paa samme Jærnbane fra Kjøbenhavn over Berlin til Beringsstrædet, derfra paa Dampfærge over Beringsstrædet og videre til Chicago og New-York. Men saa meget er vist, at det gælder her for Danmark at indtræde i et saa stort Nætsjællingsskab og opnaa en Nætsenhed og en Nætsikkerhed, som der ikke tidligere har været; og det er et Fremskridt ogsaa i fredelig Retning, fordi Næt skaber Fred. — Med Hensyn til Udvalgets Betænkning vil jeg sige, at det ikke har været nødvendigt at skrive mange Ord, fordi de Bemærkninger, hvormed den høje Regering har ledsaget Lovforslaget, ere saa klare og tydelige, at naar man læser dem i Forbindelse med, at man slaar efter i Overenskomsten, Konventionen, vil man finde, at Fordelene ved at træde ind i denne Konvention langt opveje de Ulemper, som ere knyttede dertil; men jeg har som Ordfører ment, at det kunde være rigtigt at supplere dem paa et enkelt Punkt, idet jeg nemlig har